

# **DICHT-LUIJM**

**Een verzameling van mengeldichten  
door Willem de Lille  
1774-1781**

**M.L. Hansen (ed.)**

# **DICHT-LUIJM**

**Een verzameling van mengeldichten door Willem de Lille  
1774-1781**



## Inhoudsopgave

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Inleiding .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 9  |
| <b>Gedichtenboekje</b> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 11 |
| Brief van den Wel Edelen Gestrengen Heer Quirijn De Blau; Aan zijne Egt-genoote, 1772,<br>door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | 11 |
| Ter Bruilofte van de Hoog Welgeboore Gestrenge Heer F.A. Baron van Ittersum, en de<br>Hoog Welgeboore Freule A.J.J. Baronesse Sloet, ten huize Plattenburg, 9 mei 1775,<br>door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                  | 16 |
| Ten Huwelijke van den Hoog Wel Gebooren Gestrengen Heere Frederik Alexander,<br>Baron van Ittersum, tot den Oosterhof, Lid van de gezwore Gemeente der Stad Campen,<br>Rentmeester van Sipkulo en Albergen, en Adelijk Assessor van 't Hof gerichte te Bentheim,<br>etc, etc; met de Hoog Welgeboorne Freulijn Anna Johanna Judith, Baronesse Sloet,<br>Dochter tot den huize Plattenburg, door Johannes Cuperus ..... | 17 |
| Aan de Hoogwelgeboren Gestrenge Heer C.W. Sloet, ter gelegenheid dat zijn Hoog Welgebore<br>Gestrenge Een ZOON geboren wierd, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                               | 18 |
| Dicht-luijm op een slaapelooze nacht ter verjaaringe van de Hoog Welgeboore Vrouwe Johanna<br>Philipina, Baronesse Sloet, gebooren Dedem, 28 november 1774, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                 | 21 |
| Ter verjaringe van de Hoogwelgeboren Vrouwe Joh: Philipp: Baronesse Sloet geboren Dedem,<br>door Johannes Cuperus .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 22 |
| Ter verjaaringe van Jonkheer C.W. Sloet tot Twee Nijenhuisen aan Zijne Hoog-Wel Geboorene<br>Ouders, 26 september 1774, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                                     | 22 |
| Ter verjaaring van Jonkheer C.W. Sloet, 1776, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | 23 |
| Ter verjaaringe van de Freule P.J.H.G. Sloet aan Haare Hoogwelgeboorne Ouders,<br>24 juli 1775, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 23 |
| Op het graf van de HoogWelgeboore Vrouwe Joanna Helena De Famars, Egt-genoote van den<br>Hoog Welgeboren Heer F.J. Van der Borch, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                           | 24 |
| Aan den Hoog Welgeboore Gestrenge Heer Baron van Ittersum, Heer tot den Oosterhof;<br>etc. etc. etc., door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                                                       | 24 |
| Aan een Kornoelje Boom, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 25 |
| <b>Eerste katern</b> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 27 |
| Dicht=luijm op een slapelooze nacht ter verjaring van de Hoog Welgeboore Vrouwe Joh: Philipp:<br>Baronesse Sloet geb <sup>n</sup> Dedem, 28 november 1774, door Willem de Lille<br>[Identiek gedicht zie pagina 21.] .....                                                                                                                                                                                             | 27 |
| Ter verjaringe van de Hoogwelgeboren Vrouwe Joh: Phillip: Baronesse Sloet<br>geboren Dedem, 1774, door Johannes Cuperus [Identiek gedicht zie pagina 22.] .....                                                                                                                                                                                                                                                        | 27 |

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Ter verjaring van Jonkheer C.W. Baron Sloet tot Twee Nienhuijzen aan<br>Zijne Hoog=WelGeboorene Ouders, 26 september, door Willem de Lille<br>[Identiek gedicht zie pagina 22.] .....                                                                                                                                                       | 27 |
| Op het graf van de HoogWelgeboore Vrouwe Johan: Helena De Famars Egte genoote<br>van den HoogWelgebooren Gestrenge Heer F.J. van der Borch, door Willem de Lille<br>[Identiek gedicht zie pagina 24.] .....                                                                                                                                 | 27 |
| Aan een Kornoelje boom, door Willem de Lille [Identiek gedicht zie pagina 25.] .....                                                                                                                                                                                                                                                        | 27 |
| Aan de HoogWelgeboren Gestrenge Heer C:W: Sloet ter gelegenheid dat zijn<br>HoogwelGb: Gestrenge een zoon geboren wierd, door Willem de Lille<br>[Identiek gedicht zie pagina 18.] .....                                                                                                                                                    | 27 |
| <b>Tweede katern</b> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 28 |
| Het afscheid met drie boodschappen van de WelEdele Gestrenge Heer Johan Arnold Soutman<br>schout by nagt van Holland en West-Vriesland, aan den Heer Hyder Parcker vice Admiraal<br>van Engeland toen Zyn Edele op zondag den 5 Augustus 1781 ten 12 uren onder het gevegt,<br>alle de agter stevens liet zien van de Engelsche Vloot ..... | 28 |
| Aan Jonkheer W: Sloet, ten gelyde van een viool, 8 augustus 1781, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                | 28 |
| Vers op het vertrek van C: W: Sloet, door C.W. Sloet .....                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 29 |
| Aan den Hoog Welgeboren Heer C: W: Sloet, 21 juli 1774, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                          | 30 |
| Ter verjaring van Jonkheer C: W: Sloet aan Zyne Hoog Welgeboren Ouders,<br>door Willem de Lille [Identiek gedicht zie pagina 22.] .....                                                                                                                                                                                                     | 31 |
| Op een dood gebeten Haasje aan Jonkheer C: W: Sloet, 15/6 september 1774,<br>door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                     | 31 |
| <b>Losse gedichten</b> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 33 |
| Ter verjaaring van Jonkheer C.W. Sloet, door Willem de Lille<br>[Identiek gedicht zie pagina 23.] .....                                                                                                                                                                                                                                     | 33 |
| Op het graf van de Hoog Wel Geboore Vrouwe Joanna Helena de Famars EgtGenoote van de<br>HoogWelGeboren Gestrenge Heer F.J. van der Borch, door Willem de Lille<br>[Identiek gedicht zie de pagina 24.] .....                                                                                                                                | 33 |
| Ter verjaringe van de Hoogwelgeboren Vrouwe Joh. Philipp. Baronesse Sloet. geboren Dedem,<br>door Johannes Cuperus [Identiek gedicht zie pagina 22.] .....                                                                                                                                                                                  | 33 |
| Groete aan het Gezelschap na de vertoning van Turnus en Eneas .....                                                                                                                                                                                                                                                                         | 33 |
| Aan Den Hoog WelGeb. Gestr. Heer Baron van Ittersum Heer tot den Oosterhof &.. &.. &..,<br>door Willem de Lille [Identiek gedicht zie pagina 24.] .....                                                                                                                                                                                     | 35 |
| Vertaling van een Latijnse tekst van den Heere A.N. Agron .....                                                                                                                                                                                                                                                                             | 35 |
| Ter verjaringe van de Freule P.J.H.G. Sloet van Haare HoogWelGeb: Ouders,<br>door Willem de Lille [Identiek gedicht zie pagina 23.] .....                                                                                                                                                                                                   | 36 |
| Fragment van een gedicht, door Willem de Lille .....                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 36 |

|                                                                                                                                                                                                                                       |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Ter verjaaringe van de Hoog Welgeboore Vrouwe Mevrouw J.Ph. Baronesse Sloet<br>Geboore Baronesse van Dedem, 28 november 1776. Fragment .....                                                                                          | 36 |
| Ter Bruilofte van de HoogWelgeboore Gestrenge Heer F.A. Baron van Ittersum, en de<br>Hoog Welgeboore Freule A.J.J. Baronesse Sloet, ten huize Plattenburg, 9 mei 1775<br>door Willem de Lille [Identiek gedicht zie pagina 16.] ..... | 37 |
| Raetsel .....                                                                                                                                                                                                                         | 38 |

## Inleiding

Rond de eeuwwende van 1800 voelden velen zich geroepen de gelukzaligheid van het huwelijkse leven in talloze jubelgedichten en vele bundels, waarin de persoonlijke intimiteit of emotie niet geschuwd werd, kenbaar te maken. In huiselijke kring dichtte men nadrukkelijk over de idealen van het gezin. Dat was ook het geval bij Willem de Lille (1750-1810). Hij was met dichten aangevangen in zijn studententijd te Franeker en hij maakte de gebruikelijke gelegenheidsgedichten en waagde zich aan een vertaling van de ‘Bucolicus van Moschus’, een zestiende-eeuwse Neolatijs dichter. Na zijn studie was Willem een korte tijd stadssecretaris van Steenwijk en vervolgens advocaat. Hij had kennis met het gezin van de drost van Salland, Arend Sloet tot Tweenijenhuisen, die gehuwd was met Joanna Philippina van Dedem tot de Gelder. Het gezin telde vijf kinderen. Als een Aquitaanse troubadour maakte Willem gedichten voor Joanna Philippina en haar kindertjes Sloet. Hoe veraangenaamde Willem het huiselijke leven van de familie Sloet? Het zijn vooral verjaardagsversjes op de Sloeten maar ook op anderen. Willem maakte ook didactische gedichtjes voor het adellijke zoontje Coenraad Willem, zoals ‘Een dood gebeten Haasje’. De moraal die daar uit te trekken is, behelst de ongewisheid van het bestaan.

Toen de drost het leven liet, verruilde Willem zijn rol van huistroubadour voor die van echtgenoot van Joanna Philippina, waarmee hij ook de beschikking over een groot vermogen verwierf. Er zijn geen aanwijzingen dat de amateur Willem de ambitie had zijn poëzie ooit in druk te laten verschijnen.<sup>1</sup>

De Lille's verzameling van Mengeldichten - 1 dl. 4° HS (gedeeltelijk los) - bevindt zich in het Historisch Centrum Overijssel, Collectie Van den Santheuvel, inventaris nummer 106. De verzameling bestaat uit een boekje waarvan de eerste vier pagina's blanco zijn en op de vijfde pagina de titel staat vermeld:

VERZAMELING  
Van  
MENGEL-DICHTEN,  
Door  
De Wel Edele Heer  
M<sup>r</sup> W. DE LILLE.

Pagina zes is weer blanco en pagina zeven is genummerd als (1.

Van de 48 genummerde pagina's zijn 36 pagina's - dubbelzijdig - beschreven. In het boekje ligt een los vel met een tekst die ‘Raedsel’ tot titel draagt.

Een pakket dubbelgevouwen ongenummerde en dubbelzijdig beschreven pagina's bevat zes gedichten waarvan enkele ook in het boekje staan en waar derhalve met de titel en een verwijzing wordt volstaan.

Een tweede pakket, eveneens dubbel gevouwen ongenummerde en dubbelzijdig beschreven pagina's, bevat na zes blanco pagina's zeven gedichten.

Het derde en laatste pakket met losse papieren bevat negen gedichten.

De meeste maar niet alle gedichten zijn van de hand van Willem de Lille.

Voor de transcriptie golden de volgende regels:

- De spelling, interpunctie etc. zijn zonder wijzigingen overgenomen.
- De oorspronkelijke paginanummering staat in de rechter marge.
- De onderstrepingen zijn gecursiveerd.
- Onleesbare teksten zijn vermeld als < -- > en slechtleesbare teksten staan eveneens tussen <punthaken>.

<sup>1</sup> A.F. Stroink, ‘Arend baron Sloet van Tweenijenhuisen (1722-1786), drost en financier’, in: *Overijsselse Historische Bijdragen* 110e stuk, 1995, 45-66. J.C. Streng, *Wat vlamme woelt my inde sinnen? Literatuur en literair leven in Overijssel en Gelderland van 1600 tot 1830*, Epe 2012.

## Gedichtenboekje

VERZAMELING  
Van  
MENGEL-DICHTEN,  
Door  
De Wel Edele Heer  
M<sup>r</sup> W. DE LILLE.

[Ongenummerde titelpagina.]

Brief, (1.  
van  
Den Wel Edelen Gestrengen Heer  
Quirijn De Blau;  
Aan zijne  
Egt-genooten.  
Door  
W: De Lille.

Gij schrikt! Gij beeft! Ik zie uw oog van traanen leeken,  
Het schrift van uw gemaal doet u voorst eerst verbleeken,  
Uw oogen zoeken vol van blakend ongeduld,  
Wat U te duchten sta, en wat gij hoopen zult.  
Gij leest! - houd op! - Eij! laat die harts-tocht eerst bedaaren,  
Bereid u tot den slag, dien 'k u moet openbaaren!  
God eischt een grootsche proef van uw standvastigheid;  
Bedwing uw traanen niet, 't is billijk dat gij schreid.

Kom! - Schreien wij! - gij moet door traanen aêmtocht krijgen, (2.  
God treft ons doodlijk, maar 't betaamt ons stil te zwijgen:  
Hoe! - kennen wij den Raad van Hem die 't al doorziet?  
God is regtvaardig, hij verdrukt zijn schepzels niet.  
Schept moed! - uw Zoon - Ach! durve ik 't u te kennen geeven!  
Uw Zoon, uw eenige! - de wellust van uw leeven! -  
Mijn Egt-genooten! - Uw Zoon, die bloem zo jong zo têr!  
Leeft eeuwig! - Maar helaas! hij leeft voor ons niet meer!

Aij mij! - Ik zelfs moest U dit ijslijk nieuws doen hooren!  
Ik zelfs moest door die maere, uw teeder hart doorbooren!  
Ik! - die terwijl ik u wil troosten in uw smart,  
De bitterste angsten voel in mijn beneepen hart.  
Wat durve ik hoopen! Of wat moet mijn liefde vreezen!  
Wilt gij dit dood'lijk schrift, in blinde wanhoop leezen!  
En schuwende den troost die mijne hand u bied,  
Een prooij verstreken voor 't verteerend ziels-verdriet!

Wilt gij bezwijken voor de rampen die ons drukken! (3.)  
 Uw zelf, mijn laatsten troost, aan uw gemaal ontrukken!  
 Den Jong'ling volgen in zijn dood, zo vol van pijn!  
 En dus wanhoopende Gods gramschap waardig zijn!  
 Neen! - leef! - Om 's Hemels wil! - weez boven 't lot verheven!  
 Laat u standvaste deugd, u eed'ler lessen geeven!  
 Toon mij een voorbeeld! Door, op 't hooren van dien slag,  
 Gods vaderlijke Roê, te kussen met ontzag.

Dan waarom zoude u deugd, met zoveel driften strijden,  
 Als ik te fel ontroerd, uw zoon in al zijn lijden,  
 U zal ontdekken, toen hij in dien jongsten nood,  
 Voerde in zijn bange bo[r]st de vlammen en den dood?  
 Ach! zoveel ijs'lijkhêen zoude u mijn hand doen weeten!  
 Neen! - beeter waar 't voor ons, die rampen te vergeeten,  
 Wat zeg ik! - 't laatst' vaarwel van zijnen veegen mond,  
 De jongste groet, doen ik voor 't âklig dood bed stond

Mij aanbevolen, toen hem de adem stond te ontglippen, (4.)  
 En zijn vergode ziel reeds Hemelde op de lippen,  
 Zoude ik verzwijgen? - Neen! - die kennis komt u toe;  
 Hij was uw Zoon. - Gij eischt dat ik dien pligt voldoe.  
 Ach! - Denk aan onze liefde, en matig doch uw' smarte,  
 Behoud in al dit leed, een groot, een edel harte,  
 Versta zijn ijs'lijk lot, met traanen in 't gezigt,  
 Maar, zonder dat uw ziel ooit wank'le in zijn plicht.

Mijn Gaê! 'k verheele u niets. - De dag was aan 't verdwijnen,  
 Die Neêrlandsch dierbren Prins, in 't leeven zag verschijnen;  
 Toen ving de blijdschap aan der zorgeloze jeugd,  
 Zich zelf vertrouwende aan een onbezonnen vreugd.  
 Uw zoon, vol ijver, volgt het voorbeeld zijner vrienden,  
 Onkundig, dat hij daar, den wrangsten dood zou vinden.  
 Gij weet het, hoe ik zelf steeds in zijn teêr gemoed,  
 De liefde voor dat huis, gekweekt heb en gevoed.

't Onzinnig feest gejuich weêrgalmde aan alle zijden, (5.)  
 De sulfergloed scheen met den lichtsten dag te strijden,  
 Men dreef, ô! duur vermaak! ligtvaardig wel te moê,  
 Dat schaad'lijk wapentuig zijn liefste makkers toe.  
 Dan, ach! de jongeling, omringd van zwavel vonken,  
 In 't midden van een hoop, door vreugde en ijver dronken,  
 Stak meê 't verradersch kruid al te onbedagt in brand,  
 En droeg 't moordadig vuur in de onbedreeven hand.

Een vonk vat ijlings vlam, steekt sissende uitgeschooten,  
 De brandb're bondels aan, in zijn gewaad beslooten.  
 Straks hoord men 't loeijen. - Ach! hij slaat tot driewerf neêr,  
 Hij brand! - Hij gilt! - Hij zwijmt! - Aij mij! ik kan niet meer.  
 Gij ziet mijn traanen, (die) in weêrwil van mijn poogen,  
 Op dit gedugt verhaal uitbersten uit mijne oogen;  
 Ik moest u troosten, maar het zal uw zielsverdriet,  
 Veel eer vergrooten, als gij deeze traanen ziet.

Een kille schrik, die alle aanschouwers hield bevangen, (6.  
 Bragt nu, ondanks het vuur, de doodverwe op hunn' wangen:  
 Daar lag die schoone spruit, nog korts vol lust en moed,  
 Verschroeid, ziel-toogende, en gestikt in vlam en gloed!  
 Men vliegt te hulp - te laat! - De konst heeft geen vermogen,  
 Dat heerlijk voorwerp van elks rouw en meededoogen,  
 Had nog niet uitgeleên, en moest door felle pijn,  
 Verteerd, van stil geduld 't beklaaglijk voorbeeld zijn.

Men drukt de scherpe vlijm, in 't vleesch van dien beminden,  
 Men peild na 't leeven, maar men kan geen leeven vinden,  
 Och! - 't is genoeg! - Mijn ziel bezwijkt voor al dit leed,  
 Wat kan 't u baaten, dat gij meerder rampen weet! -  
 Ô! Zoon! - Hoe leevendig gevoel ik al uw smerte!  
 Dat vuur verteerd mijn borst! Die vlijm doorsnijdt mij 't herte!  
 Ô! Onverzoenb're Dood! Slaa mij met hem te neêr!  
 Hoe! - had gij, buiten 't vuur, geen andre wapens meer?

En moet die lieve Zoon, mijn eenig wel behaagen, (7.  
 Mijn hoop, mijn zoetste troost, de wellust mijner dagen;  
 Zo ijs'lijk! - 't is te veel! - Ach! door wat euvel daên,  
 Hebbe ik dog 's Hemels vloek, mij op den hals gelaên?  
 Waar dwaal ik heen! - Mijn waarde! - Hoe zult gij troost verwerven,  
 Ik heb te veel gezegt! - Gij gaat van droefheid sterven!  
 Neen! roep uw' krachten t'zaam! ruk los dien teed'ren band!  
 Hij is den dood ontvlugt, naar beeter Vaderland.

Daar hij geen na wêen voeld, van 't geen' hij heeft geleeden;  
 Zijn dood was smert'lijk, maar dien strijd is doorgestreden.  
 Zoud ge u niet troosten, en die bitt're droefenis,  
 Betoomen, als gij weet dat hij gelukkig is.  
 Herdenk dien naaren stond, zo vrees'lijk voor ons beiden,  
 Toen ik van 't ongeval bewust, moest van u scheiden,  
 Toen ik u troosteloos, veel meer door ziels verdriet,  
 Dan ziekte, kwijnende, op 't betraande krankbed liet.

Toen kon u naauw'lijks mijn bezorgde raad wêrhouwen, (8.  
 Om mij te volgen, en uw' zoon voor 't laatst' te aanschouwen:  
 Gij had, hoe kragteloos, hoe zeer van rouw bekneld,  
 Uit têere moeder min, mij op dien tocht verzeld  
 'k Vertrok alleen, benaauwd, angstvallig, vol gedagten;  
 Ik dwong mijn traanen, en weêrhield mijn bitt're klagten.  
 Ô! Bange stonden! - 'k zag niets dan mijn' Echtgenoot',  
 In wanhoop, en mijn kind in de armen van den Dood!

In 't eind', 'k treede in de stad: mij dagt dat elk bewoogen  
 Met mijn ontzachlijk leed, de traanen voerde in de oogen;  
 Dat ijder klaagden; zie! - zie op dien Vader neêr!  
 Den ongelukkigen! - misschien geen Vader meer.  
 Ik vlieg naar onzen Zoon, en treed zijn rustbed nader:  
 Help! God! - Wat zag ik! - "Ô! mijn Vader! - Ô mijn Vader!"  
 Dus kermd hij. - "Zie uw Zoon in 't jongste leevens uur!"  
 Toen stak hij de armen uit, geblaakt van 't ijs'lijk vuur:

- “Leefd nog mijn Moeder? - Zijn mijn Zusters nog in ’t leeven?” (9.  
 “Of deed mijn onheil haar, van knellend hartzeer sneeven?”  
 “Schreij niet! - mijn Vader! - Spreek! -” Een zilte tranenvloed,  
 Volgde op dien hartstogts-storm van mijn verkropt gemoed.  
 Zij leeven! - stamelde ik: mijn zwakke stem bezweeken,  
 Gesmoord in traanen, bleef in deze woorden steeken.  
 Ik kon niets uiten, dan een flauw en heesch gelûijd,  
 Mijn tong sloeg vrugt’loos aan. - Ach! - borst ik eind’lijk uijt;
- Is dit mijn Zoon! - kan ik mijn oogen wel vertrouwen!  
 Is dit mijn Zoon! - moet ik hem in dien staat aanschouwen.  
 Is God meêdogend, en regtvaardig! - Ô! Natuur!  
 Ô! Vaderliefde! - Ô! Deugd! - Wat valt die strijd mij zuur.  
 Het stervend kind deed nu voor ’t laatst’ zijn’ oogen open,  
 En zag mij troost’lijk aan. - “Er is niets meer te hoopen  
 “Dan dat ik eerlang werde ontheft van zo veel pijn:  
 “Schreij niet! - mijn Vader! - ’k zal voortaan gelukkig zijn!
- “Vertroost mijn Moeder! smeekt haar dat zij niet wil schreijen, (10.  
 “Ik treede u voor! - Vaart wel! - Wij moesten eenmaal scheijen,  
 “Omhels mijn Zusters! -” In dit ijslijk oogenblik,  
 Zeeg hij m’in de armen neêr, en gaf den laatsten snik.  
 Wat was mij ’t hart beknelde! - mijn stem borst uit in klagten,  
 Mijne Oogen in geweën; niets kon mijn leed verzagten  
 Ik zeeg wanhopende op ’t gefolterd ligchaam neêr;  
 Ik riep, ik schreide tot den Hemel keer op keer.
- In ’t eind, de Hemel scheen gevoelig voor mijn pijnen,  
 Ik voelde een straal van troost, in mijn gemoed verschijnen,  
 De zon der Reede, die voor mijn gezigt verdween  
 Blonk in dien fellen storm, door duist’re traanen heen.  
 Moest ik mijn lieven Zoon, dus onverwagt zien sneeven,  
 Dit was de wil van God; zoud’ ik zijn wil weêrstreeven!  
 En moest zijn lijden zo verschriklijk zijn, zoo wreed,  
 Ten minste was hij nu; bevrijd van al dat leed!
- Ten minsten mogt hij nu, ontheft van ’s leevens kwalen, (11.  
 In ’t ongenaakbaar licht, weêr vrijen adem haalen,  
 En eind’loos brandende in een zuivren Hemelgloed,  
 Dat heil-lot smaaken zo verruklijk en zo zoet.  
 Hoe lieflijk is de troost, als ’t hart te fel bestreeden,  
 Door bittre rampen, nog wil luist’ren na de Reeden!  
 Ik voel een zachte rust in mijn bedaard gemoed;  
 Zo volgt de kalmte, wen de orkaan heeft uitgewoed.
- Och! of dezelfde troost die nevels op deed klaaren,  
 In uw ontroerden geest, die driften deed bedaaren!  
 Och! of mijn’ echtgenoote, als ik, gedwee en stil,  
 Zig onderwerpen kon, aan ’s Hemels wijzen wil!  
 Gij moogt een vrijen loop aan uwe traanen geeven,  
 De droefheid staat ons vrij in dit onzalig leeven:  
 God die zijn schepzels mind, en hunn’ belangens kend,  
 Heeft die niet vrugteloos in ’t menschlijk hart geprent.

Kom dan mijn Gade! laat ons warme traanen plengen! (12.  
 Laat ons dien lieven Zoon dat treurig offer brengen!  
 Maar dat ge uit Moeder-min u niet zo ver vergeet,  
 Dat ge u verteeren zoud' door een onsterflijk leed!  
 Hoe! kon de zelfde God, was dit zijn welbehaagen,  
 Ons niet verplett'ren met nog doodelijker slaagen?  
 Hij nam dien Zoon, wiens deugd, wiens God-gewijd gemoed,  
 Ons op zijn Eeuwig heil, in Christus, hoopen doet.

Maar was die Zoon een prooij der wellust en der zonden,  
 Denkt! van welk ijslijk leed wierd dan uw' ziel verslonden,  
 Denk! of gij leeven zoud', als die benaauwde ziel  
 Voorspelde, dat uw kind, Gods wraak in de armen viel,  
 En dat de foltring, die zijn boezem reet aan stukken,  
 Alleen de voorsmaak was, van eind'looze ongelukken.  
 Verbeeld u, dat God zelf, van u dien lieven zoon,  
 Had afgevorderd, om met eigen hand te doên?

Hoe! zoud gij dan, mijn lief! te stout te onbezonnen, (13.  
 Zijn wil weêrstreeven, hem dat offer weig'ren kunnen?  
 Of zoud gij, tot een proef van Godsvrugt en Geloof,  
 Voor heete Moeder-liefde en teêre driften doof,  
 Als eertijds Abraham, kloekmoedig, onbezweken,  
 't Vuur in den stapel, 't mes hem in den boezem steken,  
 Helaas! - De liefde, zou in 't moederlijk gemoed,  
 Te heevig pleiten voor uw eigen harte bloed.

Ten halven, zoude uw deugd, de zeegen slegts verwerven,  
 Gij zoudt gehoorzaam zijn, en dan van droefheid sterven;  
 Ja! Mooglijk zoude uw hart, van zo veel leed verkragt,  
 Aan stukken barsten, eer gij 't hoog bevel volbragt.  
 Nu eischte God dien zoon, maar niet van onze handen,  
 Hij zelf ontstak het vuur, Hij deed dat offer branden,  
 Hij heeft uw deugd niet op den strengen proef gesteld,  
 Maar troost ons nog in't eind', hoe zeer van rouw beknelde,

Wij zullen te een'ger tijd, Gods wond'ren raad bezeffen; (14.  
 Dan zal geen ijd'le rouw, meer onze zielen treffen:  
 Zo doet uw Zoon; zo ziet hij, na dien ommekeer,  
 Nu met veragting op den laagen aardbol neêr;  
 En wierd die Cherubijn nog door een drift bewoogen,  
 Zo heilzaam en zo teêr, als 't menschlijk meededoogen,  
 Dan zou zijn deernis met ons ongelukkig lot,  
 Voor ons een rassen dood afsmeeken van zijn God.

Mag dan mijn Vader-liefde, aan hem zijn staat benijden?  
 Zoude ik, waar 't moog'lijk, hem nog van den dood bevrijden?  
 Neen! dier'bre wederhelft! al kon die wensch geschîen;  
 Ik wensch hem nimmer in dit leeven weêr te zien.  
 Voortaan zal ik aan u, en onze dochter geeven,  
 Het geen' mij ov'rig is van dit kortstondig leeven;  
 En als de dood ons roept, dan zullen wij dien zoon,  
 Gelukkig wederzien, voor Gods-genaden troon.

Gewis hij waar' voor lang reeds tot uw hulp gevloogen, (15.  
 Gij zaagt met eigen hand mij uwe traanen droogen,  
 Ten ware een droeve pligt, mijn wenschen tegen stond,  
 En mij ondanks mijn zelfs, aan dezen stad verbond.  
 Als Vader, moet ik nog dien laatsten aller pligten,  
 Aan 't afgemarteld lijk, van onzen zoon verrigten,  
 De doodbaar volgen; die zijn koude leeden schraagt,  
 En met hem al zijn hoop ten duistren grave draagt.

Maar als zijn overschot vertrouwd zal zijn aan de aarde,  
 Wagt dan uw Egt-genoot weêr in uwe arm' mijn Waarde!  
 Dan zullen wij dien Zoon, in zijn verlies getroost,  
 Weêrvinden in elkaêr; en in ons ander kroost;  
 Dan zullen wij gedwee, en met Gods wil te vreden,  
 Berusten in ons lot, en 's leevens bitterheeden;  
 En gij bespeuren, dat mijn hart, aan u verkleefd,  
 Dat leeven nog bemind, zo lang gij met mij leefd!

Einde.

1772.

[Pagina 16 is blanco.]

Ter Bruilofte (17.  
 Van de HoogWelgeboore Gestrenge Heer  
 F.A. Baron van Ittersum,  
 En de Hoog Welgeboore Freule  
 A.J.J. Baronesse Sloet,  
 ten huize Plattenburg;  
 Den 9 Meij 1775.

Triumph! .... Wij zien op nieuw de Liefde zegepraalen,  
 Bekoorlijke ANNA, schenkt haar edel hart en hand  
 Aan haaren FREDRIK weg, zij wil hem 't loon betalen  
 Voor zijn standvaste trouw, en ongeveinsde brand.  
 Geluk! ô Bruidegom! door jeugd, en deugd, en zeeden,  
 En deftige Adel die volmaakte schoonheid waard,  
 Nu zij dat hart, zo lang door zugt op zugt bestreeden,  
 In't eind verwonnen geeft, en aan het uwe paard.

Geluk! ... ô schoone Bruid! die in uw prilste daagen, (18.  
 Terwijl uw jeugdig hart zig 't meest gevoelig vind,  
 Natuur gehoorzaamt, en dat hart hebt opgedragen,  
 Aan hem die u aanbid, en dien gij weedermind.  
 Het gastvrij Vollenhove, op Ridderlijke slooten  
 En Wapenschilden fier, 't welk op zijn vrugt'bren grond  
 Zo menig stamhuis teld van Edelen en Grooten,  
 Weêrgalmt uw beider lof, en wenscht uit eene mond;

Steeds moet de teêrste liefde uw' harten t'zaam' verbinden,  
 Die zoete kalmte zij door tweedragt nooit gestoord!  
 Geen ramp, geen onheil zij ooit in uwe echt te vinden!  
 Geen hamerslag van twist werde in uw huis gehoord!  
 Uw leeven zij een bron van lout're minnelusten  
 Een goude keeten van vernieuwde saligheên!  
 De milde vrugtbaarheid moet op uwe Echtkoets rusten,  
 En cieren uwen stam met spruiten Groot en klein!

Zo zal men haast een Zoon, in't levensligt begroeten, (19.  
 Zo zal de schoone Bruid, de wisselende Maan  
 In't Aad'lijk Wapenschild der Hoog geboore SLOETEN  
 Op't voorbeeld volgen, en eerlang in luister staan,  
 Om telkens weêr opnieuw te groeijen zonder taanen,  
 En voor uw naam een spoor naar 't starrendak te baanen.

W. De Lille.

Ten Huwelijke  
 Van den Hoog Wel Gebooren Gestrengen Heere  
 Frederik Alexander, Baron van Ittersum,  
 tot den Oosterhof, Lid van de gezwore Gemeente der Stad  
 Campen, Rentmeester van Sipkulo en Albergen, en  
 Adelijk Assessor van 't Hof gerichte te Bentheim, etc, etc;  
 Met de Hoog Welgeboorne Freulijn  
 Anna Johanna Judith, Baronesse Sloet,  
 Dochter tot den huize Plattenburg.

Hoe geneug'lijk is het minnen  
 Daar een zuiv're liefde-gloed  
 Twee gelieven streeld den voed,  
 Zaam' doet smelten hart en zinnen!

Driewerf heilrijk is die stand (20.  
 Daar men tragt de ziel te grieven,  
 Doelt op wederzijds believen  
 In een kuisschen Huw'lijks-band.

Ittersum, in 't prilst der jeugd,  
 Rijk in deugden, rijk in zeeden,  
 Staart op duizend min'lijkheeden,  
 Nu hem Anna's trouw verheugd.

Deze schoonheid, deze leest,  
 (Daar men in den bloei der jaaren  
 Heuschen aert en deugd ziet paaren,)  
 Brengt verwarring in zijn geest.

Thans ziet gij uw wensch volbragt  
 Brui'gom, wil nu adem haelen  
 Bij uw vrolijk zegepraalen  
 Op een Telg van **Sloets** geslagt'!

'k Zie op dezen blijden dag  
 Roosen groeijen langs uw paden,  
 Gae nu vrij in vreugde baden,  
 Elk belonkt u, met een lach.

Hemel! stort uw zegen uit! (21.  
 Wil gij mildelijk besproeijen  
 Door de bronnen die steeds vloeijen,  
 't Hoofd van Bruidegom en Bruid!

Cier met Edel kroost deez' Echt!  
 Doe geen rampen hen weêrvaren,  
 Geef, dat men na Vijftig Jaaren  
 Hun eens Goude Kroonen vlecht'!

Beijder Vaders, weêrzijs bloed,  
 Welke u thans hun zegen geven  
 Moeten lang uw heil beleeven,  
 Juichend' uit een blij gemoed!

Na dit ondermaansch genoeg  
 Moet gij beide voor den Throon  
 Smaken 't grootste liefdens-loon,  
 Uw gezang bij d' Eng'len voegen.

Johannes Cuperus,  
 Eccles: Vollenhov.

Aan (22.  
 De Hoogwelgeboren Gestrenge Heer  
 C.W. Sloet,  
 Ter gelegenheid dat zijn Hoog Welgebore Gestrenge  
 Een ZOON geboren wierd.

Niets kan mij zo zeer bekooren,  
 Dan van vrienden iets te hooren  
 Dat mij vergenoegen baart,  
 Burgemeester zulke zaaken  
 Als gij mij bekend kooft maaken  
 Zijn de dubb'le port wel waard.

Zeeper! heeft uw bedgenoodje  
 U zoo'n aardig Cupidootje,  
 Weêr op nieuws present gedaan?  
 Wel! gij zijt gelukkig vaartje  
 In zo korten tijd een paartje!  
 Dat heet eerst de kunst verstaan.

Was het water niet bevrooren,  
 Wist ik door de sneeuw te booren,  
 Was het niet zo bitter koud,  
 Dan kwam ik eens oversteeken  
 Om de kraamvrouw aan te spreken,  
 En te zien hoe zij zig houdt.

Maar nu zend ik op dit reisje,  
In mijn plaats een vrolijk meisje  
Bij u beiden wel bekend;  
'k Hoop zij zal met goede gratie,  
Voegen mijn felicitatie  
Bij mijn ned'rig compliment.

(23.

Lustig Op! ... mijn Zang-Godesje  
Trek op reis, en neem dit lesje,  
Van uw blijde Dichter meêr;  
Kwets uw snel gewiekte beentjes,  
Aan geen kluitjes of geen steentjes,  
Vaak verhoolen in de sneê.

En als gij komt bij mijn vrindje,  
Wensch hem met zijn tweede kindje,  
Uit mijn naam dan veel geluk;  
Wensch hem dat hij lange jaaren,  
Zijn kibientjes moog bewaaren,  
Vrij van kommer en van druk.

Dat hij met zijn deugdzaam Vrouwtje,  
Veele jaaren op 't getouwtje,  
Van de Liefde, weeven mag;  
Dat hij meenig kunstig paartje,  
Mooi als Moertje, braaf als Vaartje  
Nog mag brengen voor den dag.

Blijf vooral niet in gebreken,  
Om de kraamvrouw aan te spreken  
In het stille kraam Salet;  
Als men uw zal derwaards leiden,  
Wil' er niet te lang verbeiden,  
En spreekt zagties voor het bed.

(24.

Korte, klaare, en zagte reeden,  
Zijn in die Omstandigheeden,  
Beeter, dan luidrugtigheid;  
't Hoofd kan in die eerste dagen,  
Dat gefijker niet verdraagen,  
't Hoofd word ligter, naar men zeid.

En al eer de neegen weeken,  
Van de kraamtijd zijn verstreken,  
Is 't gevaar niet regt voorbij;  
Maar je bent te jong van jaaren,  
'k Zal 't niet verder openbaaren,  
't Raakt zoo 'n kleuter niet, als jij.

Nu, gij moet ook van 's gelijken,  
't kleine knaapje gaan bekijken,  
Als de baker hem ontkleed;  
Voeg u dan bij 't bakermatje,  
Van het jong-gebooren platje;  
En maak dat gij alles weet.

Eind'lijk, als het bolle knaapje,  
 Gaat in 't wiegje om een slaapje,  
 Geef hem dan een soen voor mij;  
 Trekt dan eens aan 't wiege bandtje,  
 Voor het lieve kabouter mantje,  
 En zing daar dit liedje bij:

“ Suja! slaapt bekoorlijk wichtje,  
 “ Leg uw vriend'lijk aangezigtje,  
 „ In de zachte kussens neêr;  
 “ Slaapt gerust tot aan den morgen,  
 “ Ouderliefde zal steeds zorgen,  
 “ Dat u ramp nog onheil deer’.

“ Schrik niet als uw lachend zusje,  
 “ U komt stooren met een kusje;  
 “ Ongeveinsde blijdschap straald  
 “ Uit haar oogjes, nu Mamaatje,  
 “ Heeft zoo'n aardig kammeraadje  
 “ Uit de holle boom gehaald.

“ Groeij, en bloeij, en werd voorspoedig,  
 “ Deugdzaam, wijs, en edelmoedig,  
 “ Niets werde in uw doen gelaakt;  
 “ Niets ontbreeke aan uw persoontje  
 “ Wat een Burgemeesters zoontje,  
 “ Wat een Edelman volmaakt.

*W: De Lille.*

Dicht-luijm  
 Op een slaapelooze Nacht  
 Ter Verjaaringe  
 Van de Hoog Welgeboore Vrouwe  
 Johanna Philipina, Baronesse Sloet,  
 Gebooren Dedem  
 Den 28 November 1774.

(26.

't Is Nacht; een zoete slaap houd al de huisgenooten  
 Aan 't zagte dons geboeid, en 't vaak'rig oog geslooten,  
 Elk zoekt de stille rust, voor de afgematte leên,  
 Elk sluimert zonder zorg, en ik, ik waak alleen.

Mijn Geest verheugd zig, en, in weêrwil van mijn poogen,  
 Ontwijkt de zagte slaap gestaag mijn waakzame oogen,  
 Geen wonder! ... 'k Zie met vreugd het daglicht tegemoet,  
 't Welk DEDEMS ed'le spruijt, in 't leeven heeft begroet.

Mijn vriendschap slaapt niet, en gevoelig aan haar pligten,  
 Verwelkoom ik dien dag met blijde maat-gedichten,  
 Terwijl mijn eerbied van haare minzame aard vertrouwt,  
 Dat zij die pooging met een gunstig oog aanschouwd.

De prille **Lente**, moog' vrij op haar schoonheid roemen,  
 Op versch en jeugdig groen, op geur en kleur van bloemen,  
 De **Zoomer**, die haar hoorn van milden overvloed  
 Stort in des landmans schoot, en voor hem open doet;

(27.

De **Herfst**, waar in wij 't oogst zien aan de takken hangen,  
 Geverft met blosjes van Pomona's rooze wangen,  
 Neem vrij de voorkeur voor het **dorre-jaar-saizoen**,  
 't Welk malsche vrugten derft, en bloem en weelig groen;

De grijze **Winter**, staat voortaan geen smaad te dugten,  
 Hij paard in DEDEMS spruijt en **groen**, en **bloem** en **vrugten**.  
 Hoog Edel Heer! ik heb wel eer vernoegd en blij,  
 Den lof gezongen van het schoonste jaar-getij:

Maar sints ik weet, dat zij, die aan u kon bekooren,  
 De stookster van u gloed, wierd op deez' dag gebooren,  
 Dat uw JOHANNA, de eer van u, en uw geslagt,  
 Bij vorst, en sneeuw, en ijs ter waereld wierd gebragt;

Sints zal de **winter**, hoe ook and'ren hem mispreezen,  
 't Gestadig voorwerp van mijn blijde zangen weezen.  
 ô Dat die schoone dag nog dikwerf weederkeer',  
 En van dit eedel huis 't geduurig heil vermeer'!

Dat eene ontelb're reeks der beste zegeningen;  
 Haar schreeden volgen, en haar waardig hoofd omringen;  
 Dat haar **Gemaal**, die mij in zijn' bescherming nam,  
 Dat dierbaar voorwerp van zijn zuiv're huw'lijksvlam;

(28.

Nog lang ten voorbeeld aan zijn Hoog-gebooren Zoonen,  
 Van menschen liefde, en deugd, en goedheid moog' vertonen;  
 En zij, door de eerezugt aan het jeugdig hart geraakt,  
 Een voorbeeld volgen, 't geen hun zielen Edel maakt.

*W. De Lille.*

Ter verjaringe  
 Van De Hoogwelgeboren Vrouwe  
 Joh: Philipp: Baronesse Sloet  
 Geboren Dedem.

Op UW geboorte=Dag, die Weer verscheenen is,  
 Wensche ik Mevrouw, dat geen nare droefenis  
 UW Leeftijd oijt genaeke! Gods zorg wil U bewaaren!  
 Zijt UW Gemael tot vreugd, tot heil van't dierbaer kroost:  
 De Hemel zij UW schat, en Gôds gunst UW Troost.  
 Hoe wel past UW de Krans van Drie en dertig Jaaren.

UWEWEgb: Ootmoed: Dien:  
*Joh: Cuperus*

Ter  
 Verjaaringe  
 Van Jonkheer C.W. Sloet  
 tot Twee Nijenhuisen  
 Aan  
 Zijne Hoog-Wel Geboorene Ouders.

(29.

Hoog Edel paar! .. Mijn Geest wenst op een blijden toon,  
 Bij 't heuchlijk jaarfeest van Uw eerstgebooren Zoon  
 Dat 's Hemels goedheid steeds bij 't klimmen zijner jaaren,  
 Moog' rusten op zijn hoofd, en hem voor ramp bewaaren;  
 Dat de onbevleete deugd, zijn zagt en teêr gemoed  
 Nog meer veradel' dan zijn hoog gebooren bloed,  
 En dat men 't een'ger tijd in hem moog' zien te gader  
 Zijn 's MOEDERS goedheid, en de grootheid van zijn VADER.

Steenwijk 26 Sept: 1774.

*W: De Lille.*

Ter  
Verjaaring  
Van Jonkheer C.W. Sloet.

(30.

't Is twee jaar tijds geleên, dat ik vernoegd en blij  
Mijn lieven Willem op zijn heuch'lijk jaargetij,  
Terwijl een zachte slaap was op zijn oog gezegen,  
Een krans gevlogten heb van louter heil en zeegen:  
Thans waakt hij, en gereed mijn wenschen te verstaan,  
Laat ik hem andermaal niet ongezegend gaan.

Geboorte, Rijkdom, Eer, zijn schatten in dit leeven  
Daar elk naar haakt, maar die geen waar genoegten geven,  
Verdienste en deugd, geprent in 't binnenst' van 't gemoed  
Verrijken meer dan 't Goud, verad'len meer dan bloed,  
Die leeren van 't geluk ons 't regt gebruik te maaken,  
Die doen in tegenspoed ons waar genoegten smaaken.  
En die dit heil geniet en koesterd in zijn hart,  
Vind al het and're ligt, of derft het zonder smart.

Daar moet mijn Willems hart, in 't kriecken van zijn dagen  
Het meeste aan zijn gewijd, den grootsten roem op draagen.  
Zo zien wij te een'ger tijd, zijn vlijt met vrugt beloond,  
Zijn vroege en ted're jeugd met eeuwige eer bekroond  
En hem van dag tot dag in nieuwen luister groeijen,  
Terwijl des Hemels gunst zal op zijn schedel vloeijen,  
Zo zien we in hem de liefde en roem van zijn geslagt,  
Zo word zijn vriendschap tot mijn grootst geluk geëgt.

1776.

W: De Lille.

Ter Verjaaringe  
Van de Freule P.J.H.G. Sloet.  
Aan Haare Hoogwelgeboorne Ouders.

(31.

Thans sluit de Vijfde vrugt van uw gezegend paaren  
Ten dertemaal den kring van 's-leevens Lente Jaaren.  
Mijn zuiv're vriendschap wenscht dat nooit haar tedre jeugd  
Door bitt're tegenspoên of rampen werd bestreeden,  
Zij wenscht haar Ed'le ziel al 't sieraad van de Deugd,  
Haar lighaam al het schoon der drie bevalligheeden;  
Zo moet zij, wen haar jeugd eens bloeit in volle kragt,  
Tot luister strekken van uw Adelijk geslagt.

Vollenhove  
24 Julij 1775.

W. De Lille.

Op het Graf  
 Van de HoogWelgeboore Vrouwe  
 Joanna Helena De Famars,  
 Egt-genoote van den  
 Hoog Welgeboren Heer  
 F. J. Van der Borch.

(32.

Hier houd een doodsche rust, Helena's oog gesloten,  
 En spreid op't bleek gelaat, een vergenoegden lach,  
 Een lach zoo schoon als toen zij door haar speelgenooten;  
 Ter rust geleid wierd op haar eerste Bruijlofts dag.

Kon Godsvrugt, jeugd, en deugd, en heete vrienden traanen,  
 En ouderliefde, en al 't gekerm eens egt-genoods  
 Den Dood vermurwen, wen hij om zijn tol komt manen,  
 Zij was den klaau ontruikt des onverzoenb'ren doods:

Maar God die steeds zijn raad verbergt voor sterflijke oogen,  
 Herriep haar zuiv're ziel bij 't zalig geestendom;  
 Daar, is zij d'Engel Gods klapwiekend naar gevloogen,  
 Hier, toeft haar overschot een tweden bruidegom.

W. De Lille.

Aan  
 Den Hoog Welgeboore Gestrenge Heer  
 Baron van Ittersum,  
 Heer tot den Oosterhof; etc, etc, etc.

(33.

Eerwaardig Grijsaard! die in 't klimmen van uw jaaren,  
 Bij 't flauwe schemerlicht van 's Levens avond stond  
 Het sterf'lijk oog vermoeid, dat oog 't welk nog blijft staaren  
 Op de onvolmaaktheên van dit lage Waereld rond.

Dit glazen werktuig, door een heilzaam konst vermoogen  
 Van 't menschelijk vernuft gewrogt en uitgedagt,  
 Versterkt het zwak gezigt, en geeft verduisterde oogen  
 Een nieuwen luister weêr, door gadeloose kragt.

Mijn vriendschap schenkt u dit; nooit moet het in de dagen  
 Des grijzen ouderdoms, die op uw schedel praalt,  
 Een enkel voorwerp uw scheem'rende oogen draagen,  
 Dan 't geen uw heil vermeerd, uw geest met vreugd bestraald.

't Geluk van huis en kroost moet uw geluk volmaaken,  
 Geen ramp worde immer op uw agtbaar hoofd gebragt,  
 Tot ge eens in slaap gesust, verheugd bij uw ontwaaken  
 Den klaarsten morgen groet, die nimmer avond wagt.

W. De Lille.

Aan  
Een Kornoelje Boom.

(34.

Kleene vruchten! zoet van smaak,  
Vind mijn Galathé vermaak  
Onder deez Kornoelje blaëren  
Dagelijks u op te gaëren?  
Ja! ... 'k zie haar vaak herwaards treên,  
Minzaam, vol bevalligheên.

Dan verteerd mijn hart vol spijt,  
En de wreev'le minne-nijd  
Doet mijne jonge boezem branden,  
Als zij U met elpen handen  
Vleijende en haar zagte schoot  
Doemd tot een gewenschte Dood.

Als gij streelende haar lust,  
Die korale lipjes kust,  
En uw leedjes voelt doorkerven;  
(Hemel! ... mogt ik ook zo sterven.)  
Van het zuiver Elpenbeen  
Blinkend door haar lipjes heen.

Dan aanschouw ik vol van pijn,  
Haar, om wien ik zugt en kwijn;  
Pralende met al 't vermoogen  
Van haar ziels-betov'rende oogen;  
Maar, ô duldeloos verdriet!  
Zij bemerkt haar minnaar niet! ...

(35.

'k Zie dan de oogjes, welkers gloed,  
Mij zo vierig minnen doet;  
'k Zie die lieve Roosjes blaaken,  
Bij de Lelij's op haar kaaken,  
'k Vind de schoonheid die ik min,  
Hemelsch als een Engelin.

Maar, ô onverdraagb're smart!  
'k Mag haar edelmoedig hart  
Dan niet tot mijn liefde buigen,  
'k Mag die schoone niet betuigen,  
Daar ik al mijne vreugd' om derf,  
Dat ik om haar liefde sterf!

Telgjes! ... Gij verlangt alrêe  
Na de komst van Galathé!  
Eij! als gij haar ziet verschijnen,  
Hebt dan deernis met mijn pijnen,  
En ontdekt haar al de smart  
Van mijn diep getroffen hart!

Strooit uw roode vruchjes hier  
Op het veld van dit papier,  
Als zij dan zal herwaards komen,  
Werde 't van haar opgenoomen,  
Dan verneem zij zelve vrij,  
Welk een bitter leed ik lij.

(36.

Maar wanneer gij ook misschien,  
 Mogt mijn meede-minnaar zien?  
 Wilt dan dit geschrift bewaaren,  
 Onder 't schaduw' van uw blaëren;  
 Sluit uw takjes van omhoog!  
 En verberg het voor zijn' oog'.

Hemel! ... mogt ik Galathé  
 Zonder toorn, en wel te vreê,  
 Deze lett'ren dan zien leezen,  
 Mogt ik uit haar minzaam weezen  
 Hoop erlangen voor mijn gloed,  
 Troost voor mijn geraakt gemoed!

Mogt ik uit haar schoon gelaat  
 Merken, dat zij hem niet haat,  
 Die haar eeuwig zal beminnen!  
 Mogt zij mij bedaard van zinnen,  
 Eenmaal hooren zonder schroom  
 Onder deez' Kornoelje boom!

*W. De Lille.*

## Eerste katern

Dicht=<sup>l</sup>uijm  
Op een slapelooze Nacht  
Ter verjaring  
Van de Hoog Welgeboore Vrouwe  
Joh: Philipp: Baronesse Sloet  
Geb<sup>n</sup> Dedem  
Den 28 Novembr: 1774

[Identiek gedicht zie pagina 21.]

Ter verjaringe  
Van De Hoogwelgeboren Vrouwe  
Joh: Philipp: Baronesse Sloet.  
Geboren Dedem.

[Identiek gedicht zie pagina 22.]

Ter verjaring  
Van Jonkheer C.W. Baron Sloet  
Tot Twee Nienhuijzen  
aan  
Zijne Hoog=WelGeboorene Ouders.

[Identiek gedicht zie pagina 22.]

Op het Graf  
Van de HoogWelgeboore Vrouwe  
Johan: Helena De Famars  
Egte genoote van den  
HoogWelgebooren Gestrenge Heer  
F. J. van der Borch.

[Identiek gedicht zie pagina 24.]

Aan  
Een Kornoelje boom.

[Identiek gedicht zie pagina 25.]

Aan  
De HoogWelgeboren Gestrenge Heer C: W: Sloet  
Ter gelegenheid dat zijn HoogwelGb: Gestrenge  
een zoon geboren wierd.

[Identiek gedicht zie pagina 18.]

## Tweede katern

Het afscheid met drie boodschappen  
 van de WelEdele Gestrenge Heer  
 Johan Arnold Soutman schout  
 by nagt van Holland en West=  
 Vries land aan den Heer  
 Hyder Parcker vice Admi=  
 raal van Engeland toen  
 Zyn Edele op zondag den  
 5 Augustus 1781 ten  
 12 uren onder het ge=  
 vegt, alle de agter  
 stevens liet zien  
 van de Engel=  
 sche Vloot.

Zeg Parcker met u trouw! Ze[e]schuimers; Moordenaren!  
 Schiet gy met Bajonets, met spek en mes en scharen  
 Dat's traiters werk: daar gy, op over magt verwaten;  
 Dagt het orb'ren by het ontbyt die grote boods \* der staten  
 Wel hoe ? - - - Gy vlugt! - - - Gy sinkt! - - - Gaat, zegt uw Koning,  
 Ik heb van die Myn heers, een dubbelde beloning,  
 Van het Hollands kruid en lood; hoor sir; ik zal 't oplossen  
 Ik moest en dat een Brid' <en> wel schielijk opgaan <drossen>  
 Zegt Sandwich North en Jork 't is uit met al je listen  
 De kaart is vast verschud of gy gaat het geld verkwisten  
 Zegd aan uw land genoten de kans is omgekeerd  
 Die **Zoutman** heeft de kunst, van 't lopen ons geleert.

onder de sinspreuk  
 Inventor aufugere est vir optimus.

\* Men verzeker dat van een Engels schip  
 denkelyk Parckers aan een ander  
 schip toe geroepen wird: neemt maar  
 eerst . . die grote boot; van 70 draaij=  
 bassen bedoelende onse admiraal  
 Generaal.

Aan  
 Jonkheer W: Sloet  
*Ten gelyde van een Viool.*

Ontfang dit snaartuig wêer, mijn aller waarste vriend:  
 't Geen uw begaafde hand zo lieflyk wist te strelen,  
 Dat elk, die de Edele Zangkunst mind,  
 Door u verrukt wierd onder het spelen,  
 Vaart voort! - - en wy die kunst Uw ledige uren toe,

Vergader in UW jeugd den troost voor ryper jaren,  
 Wanneer de geest, vaak levens moê,  
 Herleeft by het tokkelen van uw snaren.  
 Vergast ons menigwerf op keur van maatgezag;  
 En - - - komt het naar verdriet mijn stille rust ooit storen,  
 Of valt my immer het leven lang,  
 Dan laat my schone ANDANTES horen!  
 Maar boven al blyft mij UW vriendschap toegewyd!  
 Eij! - - laat, tot dat het bloed zal in onse aderen stremmen  
 UW hart en 't myne 't allen tyd  
 Gelyk UW snaren samen stemmen!  
 En als ik vroeg of laat in't algemene lot  
 Zal delen, Waarste Vriend, speel dan in plaats van schreijen  
 Om nog myn vege schim te vlijen,  
 Een PRESTO bij mijn overschot.

Steenwyk den 8 Aug 1781.

W: de Lille.

#### Vers

Op het vertrek van C W: Sloet.

Helaas! helaas! ik moet dan van u scheijden,  
 O stad! daar ik het levens ligt ontving,  
 Het rytuig wagt, ik durf niet langer beiden,  
 'K heb nauw'lyks tyd dat ik dit lietje sing.  
 Vaarwel Papa! O! bron aar van mijn leven!  
 Die voor mijn jeugd zo teder zorg draagt,  
 Vaarwel! ik moet helaas! uw weer begeven,  
 Ik volg mijn pligt, en ga daar 't u behaagt.  
 Maar als Uw Zoon wel heeft in agt genomen  
 De tyd, die nog voor hem zo kort'lyk is,  
 Vergun hem dan, dat hy eens weer mag komen  
 In zyn Volnoo, daar al zyn wellust is.  
 Myn Moeder! die door de aller teerste banden  
 Van kinderliefde aan mij verbonden zyt,  
 Ik ga, vaarwel! ik kus uw dierb're handen,  
 Ik kus uw mond, God spaar uw langen tyd!  
 Ik zal mijn steeds uw liefde waardig maken,  
 Zo 't moog'lyk is dat ik die ooit verdien,  
 'K heb u zo vaak zien voor myn welsijn waken  
 Mogt gy mij ook eens voor uw waken zien!  
 En gy vaart mee! myn Vrienden en myn magen  
 Die liefde en bloed aan my zo nauw verbind,  
 Ik ga van hier, maar ik zal dikwils vragen,  
 Hoe 't zij met u, die steeds myn ziel bemind.  
 Ach! Morken! Ach! ik moet u ook verlaten,  
 Met Ciessen, uw getrouwe cammaraad,  
 Ik schrey van spyt, maar wat kan't schryen baten  
 'H[et] is vaders wil, dat ik u weer verlaat.  
 O! moedig beest! zo schoon van lyf en leden,  
 En op wiens rug ik vaak zo deftig praal,

Gy die so stout, zo fier, zo trots kunt treden,  
 Als Pegasus, of als een Bacephaal.  
 Vaar wel! ofschoon ik niet met uw mag leven,  
 Ofschoon ik niet kan altyd by u zyn,  
 Vrees niet! men zal u ryk'lyk haver geven,  
 En water toe, zo klaar als witte wijn.  
 Maar, als gy dan staat uit uw' krib te vreten,  
 Denk somtyds ook eens om uw armen Heer  
 Die mogelyk by de boeken zit te sweten,  
 En leren moet, hoe of men 't land regeer.  
 In 't eind, Volnoo! met al uw straten, stegen,  
 En huizen, tot het kleinste krotje toe,  
 Het ga u wel! ik blyf u steeds genegen,  
 Hier scheyde ik uit want ben het zingen moe.

C: W: Sloet.

Aan den  
 Hoog Welgeboren Heer C: W: Sloet.

Regt schapen telg van Sloets al oud geslagt,  
 't welk jaren lang in 't midden van 's land groten  
 Op 't kussen sat, en 't welsijn nam in agt,  
 Van kark, en staat, en land en land genoten  
 Begaafde zoon, van hem wiens Edle mond  
 't onkreukbaar zegt aan Sallands volk laat horen,  
 Van hem, in wien ik een Berschermheer vond  
 Wiens gunst gestaag mijn eerzucht aan zal sporen  
 Het belge U niet, dat zig mijn pen verstitout  
 een vrienden les te schryven op deez bladeren  
 Een vriend les, die als gy't wel onthoud  
 UW eedle jeugd met roem zal overluden.  
 Verlies geen tyd, vercier UW teer gemoed  
 In 's levens bloeij met nutte wetenschappen.  
 Die blinken 't schoonst by Hoog geboren bloed  
 Men stijgt door haar langs marmre glorië trappen  
 Ten tempel op den wysheid uit wier mond  
 Uw weet-graag oor het groot geheim zal leren,  
 De kunst, om op een vrygevochten grond  
 Een moedig volk, omzigtig te regeren.  
 Wat vreugd! - - ik merk dat U myn raad behaagt,  
 Ik zie U oog een gunstig vonnis vellen:  
 Myn hart, 't welk U de suiverste agting draagt  
 Durst thans gerust en wenschen, en voor spellen;  
 UW vader zal U eerlangs aan zijn zij  
 Zien in den kring van Overyssele staaten,  
 En vroeg of laat U sallands Landvoogdij  
 Met al zyn deugd en groot heid overluden.

*d 21 Jul. 1774*

*W: de Lille*

Ter  
Verjaring van Jonkheer C: W: Sloet  
Aan  
Zyne Hoog Welgeboren Ouders

Op  
Een dood gebeten Haasje  
Aan  
Jonkheer C: W: Sloet.

't Onnosel haasje 't welk gy ziet  
kwam tot de helft zyn's levens niet  
Eer hy 't gevaar vermogt te kennen  
Bragt hem een Jagt hond vlug in't rennen  
Ter dood op 't onbeveyligd land,  
En droeg hem in zyn 'S meesters hand  
Maar was hij thans niet opgespoort,  
En in zyn leger plaats gestoort,  
Ligt was hem dan in ryper jaren  
Het zelfde nootlot wedervaren  
Ligt was hij naderhand gedood  
Door 's jagers list, of streek, of loot,  
Aan weynig hazen is 't gegeven  
Hun eygen dood te mogen sneven  
Of lukt dit een van 't groot getal  
Dan houd men 't voor een vreemd geval.  
Mijn schrand're Willem! merk hier uit  
Dat dit een zede les besluit  
De mensch staat van zijn teerste jaren  
Ten prooi van rampen en gevaren  
En dikwerf maakt de dood een end  
Eer hy gevaar of rampen kend  
Dog ziet men de eerste jeugd ontlopen  
Dan waart men zig 't gevaar ontdoken,  
En denk om denk verrassing; maar  
Dan is men juist in 't grootst gevaar.  
De wellust gaat dan strikken spryden,  
Om s' menschen jeugd in 't net te leiden,  
En de ondeugd slaat haar scherpe tand,  
Gelyk een hond, in 't ingewand.  
Hoe menig Jongling ging verloren  
Door na haar snode stem te horen;  
Hoe menig vond zijn graf en doot,  
Te laat in haar gevloekte schoot.  
Of ziet men een[s] 't gevaar ontweken,  
Men mag een wonder van hem spreken  
En zeggen, dat hy 't haasje leek,  
't welk steeds den fellen hond ontweek,

Dus, (hoe U dit ook moog verbazen)  
De menschen zyn gelyk de hazen,  
Want sterft er een zyn eygen dood  
Mijn Willem! - - - dat geluk is groot.

Steenwyk den  
15/6 september  
1774

*W: de Lille*

## Losse gedichten

Ter  
Verjaaring  
*Van Jonkheer C.W. Sloet.*

[Identiek gedicht zie pagina 23.]

Aantekeningen:  
enkel, kant 1 en 2 beschreven.

Op het Graf  
Van de Hoog Wel Geboore Vrouwe  
Joanna Helena de Famars  
EgtGenoote van de  
HoogWelGeboren Gestrenge Heer  
F.J. van der Borch

[Identiek gedicht zie pagina 24.]

Aantekeningen:  
enkel, kant 1 beschreven, kant 2 blanco.

Ter verjaringe  
van de Hoogwelgeboren Vrouwe  
Joh. Philipp. Baronesse Sloet.  
geboren Dedem.

[Identiek gedicht zie pagina 22.]

Aantekeningen:  
dubbelgevouwen, kant 1 beschreven, kant 2 t/m 4 blanco.

Groete  
aan het Gezelschap  
na de vertoning  
van  
*Turnus en Eneas*

Het luste ons thans, en 't zal ons nooit verveelen,  
Zo lang het aan deeze eedle Kring behaagt,  
Den Heldenrol met moeijte en zorg te speelen,  
En 't was voor 't eerste misschien te veel gewaagd.  
De grote rol van 's Warelds ijdelheeden,  
Waar van men hier alleen de schaduw ziet  
Verdiend misschien, naar d'aller strengste reeden  
Van 't rijp verstand zo groot een aandagt niet.  
Maar deze kring is ruijm naar elks vermogen,  
En zo de geest door kennis word volmaakt

Wat kennis zal hem immer zo verhoogen,  
 Als dat hij lette op't naaste dat hem raakt.  
 Een Edle ziel voelt zig in tooren ontsteeken  
 Wanneer ze 't oog op die tafreelen slaat,  
 Daar zo veel deugds in 't midden der gebreeken  
 Gedurig strijd, en zelden veijlig staat.  
 Zij deelt in 't leet, als in 't geluk der vroomen,  
 Tot dat ze ontvonkt van een gelijken gloed  
 Te rugge ziet, en leert zig zelf betoomen,  
 En zuiverd zo van smetten 't zwak gemoed.  
 Wat zoete wraak voor al die folteringen  
 Die 't zwoegend hart staag van zijn driften lijdt,  
 Dat wij ze hier naar onzen wil bedwingen  
 En zelf het lot bestieren voor dien tijd.  
 Geen blinde wraak, geen woede doet ons vreezen,  
 Al dreigt haar dolk een Vorstelijsken troon,  
 Geen loos bedrog kan hier gevaarlijk wezen  
 De Liefde is zelf maar spel met haar geboon  
 De deugd alleen is grooter van Vermoogen  
 Voor ijder die zig zelve niet verraad  
 Dewijl ze aan 't hart eens door haar stem bewoogen  
 Een indruk van haar grootsheid overlaat.  
 En dat is 't van alle Schouwtoneelen,  
 Wier glorijs ooit merkwaardig was, geweest,  
 Niet door den dwang van lastige beveelen  
 Maar door den vlugt van een verrukten geest.  
 Zo 't nodig waar wij vonden klaare blijken,  
 Maar 't zij genoeg dat iemand dit gevoeld,  
 Als hij den zorg der bezigheer doet wijken,  
 En anders niet dan zijn vermaak bedoelt.  
 't Is evenswel, 't is ook niet zonder reeden  
 (Schoon veelen dit niet klaar genoeg bevroên)  
 Dat wij de kunst om haar bekoorlijkheden  
 Beminnen, en eerbiedig hulde doen.  
 Men spreek mij niet van ijdlis lof-Bazuijnen  
 Van Lauwerloof, en schatrend hand geklap,  
 Waar door men stijgt naar Pindus hoge kruijnen,  
 Niet zelden met een reukelozen stap.  
 Een zuiv're trek, die wij inwendig draagen,  
 Waar aan de ziel haar eedlen oirsprong kent,  
 Om kunsten ter volmaaktheid na te jagen,  
 Is niet vergeefs ons in het hart geprent.  
 Hier uit is zang en snaren spel gebooren  
 En schilderkunst die hoog in eere staat,  
 Met alles wat de zinnen mag bekooren,  
 Door kiesheid die 't verstand niet ledig laat.  
 De Poezij, volmaakt in al haar leeden  
 Verbind het al met zusterlijks min  
 Geen wonder daar ze alom word aangebeeden  
 Verheerlijkt, en gevierd als een Godin.  
 Waar dwaal ik heen! ... Gij zult, o Edle Vrinden!  
 In d'eerste proef, die wij U heden bien,  
 Naar allen schijn wel onvolmaaktheen vinden,  
 Gebreeken, die wij zelf met schaamte zien.

Maar 't zal voortaan ons steeds ten doel verstrekken,  
 Zo vaak Uw gunst en bijzijn ons vereerd  
 De waarheid van die spreuk aan U te ontdekken,  
 Dat *tijd volmaakt* en *dat men doende leert*.

Aantekeningen:

dubbelgevouwen, kant 1 t/m 4 beschreven.

Aan  
 Den Hoog Wel Geb. Gestr. Heer  
 Baron van Ittersum Heer tot  
 den Oosterhof &.. &.. &..

[Identiek gedicht zie pagina 24.]

Aantekeningen:

dubbelgevouwen, kant 1 beschreven, kant 2 t/m 4 blanco.

### *Vertaling*

Mijn Zangster eischt, dat ik op blijde toonen  
 Een heilwensch uite op Uw Geboortefeest,  
 Dat ik deez dag zal met mijn zangen kroonen,  
 Ten blijke van mijn opgetoogen geest.  
 Zij eischt, dat ik, van bange zorg ontheeven,  
 Den beeker vul met schuijmend druive-bloed,  
 Dat ik, om 't hoofd met jeugdig veil omgeeven,  
 U't Offer breng van een opregt gemoed.

Driewerf geluk! wij zien den dag herbooren,  
 Mijn Waardste! ... toen gij 't eerste ligt genoot,  
 En 't ruim toneel des waerelds hebt verkooren  
 Voor 't eng begrip der Moederlijke schoot.  
 Toen kusten U de drie bevalligheeden,  
 En 't Negental, vol zusterlijke min,  
 Met Phebus, van den Zangberg afgetreeden,  
 En bliezen U Haar geest en gaaven in.  
 Og! wilde Apol zig met mijn zangen paaren,  
 Mij blaaken in een digterlijken gloed,  
 Op dat mijn stem, gehuwd aan zijne snaaren,  
 U streelen mogt met Haar beto'vrend zoet.  
 Dan Ag! .. mijn Nymph heeft nooit die gunst genooten,  
 Is nooit gelaafd uit Pindus klaare vliet,  
 Zij kan Uw lof niet naar den eisch vergrooten,  
 Zij evenaard aan Uw verdiensten niet.  
 Maar, zo mijn wensch den Hemel kan behaagen,  
 Dan zal 't geluk steeds aan Uw zijde staan,  
 Dan leeft gij nog een reeks van blijde daagen,  
 Dan ciere d'eer Uw kruin met lauwer-blaân.  
 Dan zien wij U, in maanelijker jaaren,

Op 's Vaders spoor, in 't hooge Staat-bewind  
 Dan zultge in deugd uw Moeder evenaaren,  
 Zo 't mogelijk zij, dat die een weergaê vind.  
*Uit het Latijn van den Heere  
 A.N. Agron.*

Aantekeningen:  
 dubbelgevouwen, kant 1 t/m 3 beschreven, kant 4 blanco.

Ter Verjaringe  
 Van de Freule P.J.H.G. Sloet  
 van Haare HoogWelGeb: Ouders.

[Identiek gedicht zie pagina 23.]

Aantekeningen:  
 enkel, kant 1 beschreven, kant 2 blanco.

Tot welligd van ijder, die Uw vriendschap eert en acht,  
 En in een zuiver hart wil houden ongeschonden.

Zo is mijn hart, Mevrouw! - Zo zal het 't allen tijd  
 Gelijk Uw Huis, mij tot een heiligdom verstreken,  
 En blijft U toegedaan, hoe ook de wre've nijd  
 Haar tanden scherpe, om mij met laster te bevleken,  
 Ja! .. Zo ik immermeer Uw gunst onwaardig word,  
 Zo'k ooit ondankbaar ben, voor 't goed aan mij bewezen,  
 Dan moet deez *beker*, die ik voor Uw welzijn stort,  
 Dan moet dit druive nat voor mij vrij dood'lijk wezen.

*W. de Lille.*

Aantekeningen:  
 fragment gedicht, dubbelgevouwen, kant 1 beschreven, kant 2 blanco. Op kant 3 en 4 staat het volgende gedicht.

*Ter Verjaaringe*  
 Van de Hoog Welgeboore Vrouwe  
 Mevrouw J.Ph. Baronesse **Sloet**  
 Geboore Baronesse van **Dedem**  
 Den 28 Nov. 1776.

Ik vier ten derdemaal, Mevrouw!  
 Terwijl mijn boezem zwelt van ongeveinsde weelde,  
 Verheugd, dat ik U nog in 't Levensligt aanschouw,  
 Nadat ik drie jaar tijds in Uwe vriendschap deelde,  
 Ik vier met een verrukten Geest.

Uw heuchelijk Geboorte feest.  
 Verwagt geen laffe vleijerij,  
 Geen lofspraak van Uw deugd die mij steeds kon behagen,  
 ô Neen! 'k wil op Uw jaar-getij  
 Mijn hartenwensch allêen aan Uwe voeten draagen.  
 Ik weet, dat Gij geen eer bedoelt,  
 Geen loon voor Uw weldadigheeden,  
 En dat Uw edel hart zig't minst getroffen voelt,  
 Als 't hoord zijn eigen roem ontleeden.

Maar was mijn boezem van kristal,  
 En drong Uw oog in 't hart van Uwe oprechtste vrienden,  
 Gij zoud in 't mijne boven al  
 De vreugd, de vriendschap, en de dankbre zegen vinden.

Dat hart, Mevrouw! wenscht U geluk,  
 Daar gij den kring besluit van vijfmaal seven jaaren,  
 En in die wisseling van blijdschap en van druk,  
 Zaagt tot op dezen dag Uw dierbaar leeven spaaren.

ô! Dat het kost'lijk overschot  
 Dier dagen nog een reeks van blijde zonnekringen  
 Door HEM, Wiens Regterhand het ondoorgrondlijk lot  
 Bestierd der brooze stervelingen,  
 Werde in zijn dier'bre gunst bewaard  
 Zijn milde zeegen moet Uw sterflijk hoofd bekroonen,  
 Tot troost van Hem, aan wien Uw teder hart zig paard,  
 Ten nutten voorbeeld voor Uw Dogteren en Zoonen,  
 Tot heil van 't Menschelijk geslagt,  
 Zo duur door weldâan aan Uw waar belang verbonden,  
 Tot  
 [Het vervolg van de tekst ontbreekt.]

Aantekeningen:

fragment gedicht, dubbelgevouwen, kant 3 en 4 beschreven. Op kant 1 staat het vorige gedicht.

Ter Bruilofte  
 Van de HoogWelgeboore Gestrenge Heer  
 F.A. Baron van Ittersum,  
 En de Hoog Welgeboore Freule  
 A.J.J. Baronesse Sloet,  
 ten huize Plattenburg  
 Den 9 Meij 1775.

[Identiek gedicht zie pagina 16.]

Aantekeningen:

enkel, goud op snee, kant 1 en 2 beschreven.

## Raedsel.

Als Regt geregtigt is, kan onregt zyn verweesen  
Nogtans dat onregt scheen, is door dat Regt beweesen  
En dat al door den Trouw, gebleeken door een Man  
Die by syn Echte Wyf, een wettig Zoon gewan  
Meer door verloop van tyd, omtrent de twintig Jaeren  
Nog desen Eigen Zoon Syn vaeders gryse Haeren  
Ten grave hat gelegd, is t' niet een stout bestaan  
Daer hy zyn vaeder selvs mee dood had helpen slaen  
Dit deen zy met hun twee, hy en zyn Jongste Broeder  
Een Jaer of vier hier nae, zo trouwde hy zyn Moeder  
Nu is de vraege dit, of sulks wel mag geschien  
En of den Rechter dat, door t' Recht wel kan verbien.

## Aantekeningen:

enkel, kant 1 beschreven, kant 2 blanco.

Eerder is in deze serie verschenen:

|    |                                                                                                                                                |                   |
|----|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------|
| 1  | <b>DIERBARE LAURA</b> Brieven van Rudolf Sandberg 1823 – 1830                                                                                  | 14.-              |
| 2  | <b>HOOGH WEL GEBOREN HEER EN NEEF</b> Brieven van de patriot Adolf Warner van Pallandt tot Zuthem 1782 – 1787                                  | 8.-               |
| 3  | <b>NAAR PARIJS</b> Een reisverslag van enige Zwolse heren naar de Franse hoofdstad in 1777                                                     | 7. <sup>50</sup>  |
| 4  | <b>LIEVE NAATJE</b> Brieven van Elsje Feith aan Naatje Siertsema, en andere familieleden                                                       | 8. <sup>50</sup>  |
| 5  | <b>EENE REYSE NA VLAANDEREN EN BRABAND</b> Een reisverslag van Lambertus Nilant uit 1768                                                       | 8. <sup>50</sup>  |
| 6  | <b>AEN ALLE VRINDEN MET RESPECT</b> Correspondentie van familie Nilant 1698 - 1762                                                             | 9.-               |
| 7  | <b>VAN FOLIO TOT DUODECIMO</b> Negen particuliere Zwolse bibliotheken                                                                          | 10.-              |
| 8  | <b>VERLOREN HUISELIJK GELUK</b> Gedichten en overpeinzingen 1795 - 1817                                                                        | 7. <sup>50</sup>  |
| 9  | <b>BANKROET</b> De ondergang van Johan Willem Simon baron van Haersolte 1810                                                                   | 17. <sup>50</sup> |
| 10 | <b>GELIEVE HET DAER HEEN TE DIRIGEREN...</b><br>De brieven van Willem V aan Arend Sloet tot Tweenijhuizen 1771 - 1785                          | 9.-               |
| 11 | <b>ALLER TREFFENDST EN STOUT</b> De huwelijksreis van J.C. baron van Haersolte naar Duitsland, Zwitserland en Italië in 1837                   | 6.-               |
| 12 | <b>BROEDER IN APOLLO</b> Brieven en alba amicorum van Zwolse dichters 1800 - 1840                                                              | 12.-              |
| 13 | <b>EEN GROTE TOUR</b> Hendrick Jordens in Engeland, Frankrijk, Zwitserland en Duitsland 1684 - 1685                                            | 10.-              |
| 14 | <b>LEVENSBERICHT</b> De autobiografie van J.F. Serrurier 1771 - 1844                                                                           | 11.-              |
| 15 | <b>EEN HELE COURANT</b> De correspondentie van de familie Bangeman 1804 - 1881                                                                 | 11.-              |
| 16 | <b>REISEBOEK</b> Vijftien reisverslagen van de jonge graaf van Rechteren Limpurg 1804 - 1813                                                   | 8.-               |
| 17 | <b>DE GEWIGTIGSTE GEBEURTENISSEN</b> Het studentendagboek van Adolph F.L. graaf van Rechteren Limpurg 1814-1817                                | 12.-              |
| 18 | <b>OVER GROTE KEIEN NAAR PARIJS</b><br>De huwelijksreis van graaf van Rechteren Limpurg 1824                                                   | 7.-               |
| 19 | <b>LIEVE PAPA!</b> Brieven van W.B. Blijdenstein, bankier te Londen aan B.W. Blijdenstein, bankier te Amsterdam 1895-1907                      | 14.-              |
| 20 | <b>AANGENAME RENCONTRES</b> Drie reisherinneringen aan de Rijn 1821, 1840 en 1865                                                              | 8.-               |
| 21 | <b>PERROKIETEN EN PAPAGAYEN, PAPAIJERS EN PISANGS</b><br>Een reis om de wereld 1824 - 1826                                                     | 7.-               |
| 22 | <b>SCHOUWPELEN</b> Een reis naar de Middellandse Zee 1834                                                                                      | 8.-               |
| 23 | <b>HET ANKER WORDT GELIGT</b> Brieven vanuit de hele wereld van J.C. baron van Haersolte 1824 - 1834                                           | 14.-              |
| 24 | <b>HERINNERINGEN AAN DUITSLAND</b><br>Harzgebergte 1856, Taunusgebergte 1872, Baden-Baden 1902                                                 | 9.-               |
| 25 | <b>EN ROUTE</b> Drie reisjournalen van Rudolphina gravin van Rechteren 1827, 1836 en 1838                                                      | 9. <sup>50</sup>  |
| 26 | <b>EER EN LUISTER</b> Het proces om de havezate Haerst 1786 - 1803                                                                             | 9. <sup>50</sup>  |
| 27 | <b>TAL VAN BERGEN EN BOSSCHEN</b><br>Een reis naar Saksen, Bohemen en het Thüringerwoud 1876                                                   | 8.-               |
| 28 | <b>GEFNUIKTE AMBITIES</b> Geen geld en eer voor onwettigen 1834-1900                                                                           | 10.-              |
| 29 | <b>EEN WAARLYK PRACHTIG LANDSCHAP</b> Een reis door Graubünden en Glarus 1875                                                                  | 8.-               |
| 30 | <b>AFGEZEIJLD</b> Een commissie naar Staats-Vlaanderen 1783                                                                                    | 7.-               |
| 31 | <b>ONBESCHRYFELYK GROOTSCH</b> Een wandeling door Zwitserland 1869                                                                             | 9.-               |
| 32 | <b>WILDROMANTISCH</b> Een tocht door Beieren, Tirol en Oostenrijk 1878                                                                         | 8.-               |
| 33 | <b>EEN ALLERDROEVIGST TREURTONEEL</b><br>Een mislukte reis naar Noord-Amerika 1783                                                             | 7.-               |
| 34 | <b>EEN ONAFHANGELIJK WIJS EN ALMAGTIG WESEN</b><br>De geloofsbelijdenis van Margaretha Isabella van Ittersum tot Relaer 1801                   | 10.-              |
| 35 | <b>TOT LOSSER GEKOMEN</b><br>Het notitieboek van Aleida Leurink 1698-1754                                                                      | 15.-              |
| 36 | <b>'T IS EENE TOOVERWERELD</b><br>Een bezoek aan de wereldtentoonstelling te Wenen en een tocht in Salzkammergut door Mattheus van Delden 1873 | 8.-               |

|                                                                                                                            |                  |                        |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------|------------------------|
| <b>37 EEN AANBLIK EENIG IN ZYN SOORT</b>                                                                                   |                  |                        |
| Mattheus van Delden in Tirol en in het noorden van Italië 1868                                                             |                  | <b>10.-</b>            |
| <b>38 s'LANDS WIJZE, s'LANDS EER</b>                                                                                       |                  |                        |
| Beschrijving van Londen, Wight en Noord-Wales door Mattheus van Delden 1879                                                |                  | <b>9.-</b>             |
| <b>39 REIJSJES NA MUNSTERLAND</b>                                                                                          |                  |                        |
| Floris Willem Sloet tot Warmelo, 1776; Hendricus Octavius Feith, 1814 en 1817;<br>Adrien Jean Elisa van Bevervoorden, 1834 |                  | <b>9.<sup>50</sup></b> |
| <b>40 ONGEMEENE LIEFDE EN GENEAGENTHEYT</b>                                                                                |                  |                        |
| Hendrik Berents' journaal van zijn reis naar de Doopsgezinde Broeders in Pruisen, 1719                                     |                  |                        |
|                                                                                                                            | Digitale uitgave | <b>5.-</b>             |
| <b>41 THEE DRINKEN</b>                                                                                                     |                  |                        |
| Het dagboek van Steven van Delden en Aleida Catharina Houck, 1812-1824                                                     |                  |                        |
|                                                                                                                            | Digitale uitgave | <b>5.-</b>             |
| <b>42 REIZEN VOOR GENOEGEN</b>                                                                                             |                  |                        |
| Een reisje van Aleida van Delden door België en langs de Rijn, 1856,<br>en van Mattheus van Delden door België, 1863       |                  |                        |
|                                                                                                                            | Digitale uitgave | <b>5.-</b>             |
| <b>43 DEN TOESTAND DER BOSSCHEN</b>                                                                                        |                  |                        |
| Een studiereis van J.H.G. Jordens door Duitsland ten behoeve van de bosbouw<br>in Oost-Indië. 1854-1855                    |                  |                        |
|                                                                                                                            | Digitale uitgave | <b>5.-</b>             |
| <b>44 VERDER! IMMER VERDER!</b>                                                                                            |                  |                        |
| Een bezoek van Mattheus van Delden aan het kleine eiland Helgoland. 1877                                                   |                  |                        |
|                                                                                                                            | Digitale uitgave | <b>5.-</b>             |
| <b>45 GEGROET</b>                                                                                                          |                  |                        |
| Gedichten van Hermannus Gerhardus Gregorius Overbeek. 1880                                                                 |                  |                        |
|                                                                                                                            | Digitale uitgave | <b>5.-</b>             |
| <b>46 DICHT-LUIJM</b>                                                                                                      |                  |                        |
| Een verzameling van mengedichten door Willem de Lille. 1774-1781                                                           |                  |                        |
|                                                                                                                            | Digitale uitgave | <b>5.-</b>             |